

## Arrest

nr. 74 102 van 27 januari 2012  
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

### DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Sri Lankaanse nationaliteit te zijn, op 15 september 2011 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 17 augustus 2011.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking houdende de vaststelling van het rolrecht van 20 oktober 2011 met referentienummer 9981.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 28 november 2011 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 12 december 2011.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. DECLERCK.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. KALIN, die loco advocaat B. VRIJENS verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché G. DESNYDER, die verschijnt voor de verwerende partij.

### WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

#### 1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker kwam volgens zijn verklaringen op 8 februari 2011 het Rijk binnen en diende op dezelfde dag een asielaanvraag in. Op 17 augustus 2011 werd een beslissing tot weigering van de hoedanigheid van vluchteling en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen in de zin van artikel 48/3 en artikel 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet). Het onderhavige beroep is gericht tegen deze beslissing.

#### 1.2. De bestreden beslissing luidt als volgt:

#### **"A. Feitenrelaas**

Volgens uw verklaring bent u een Srilankaanse Tamil afkomstig uit Mulankavil te Kilinochchi District. Van 1999 tot 2002 bereidde u lijken van de LTTE (Liberation Tigers of Tamil Eelam) voor op de crematie. In 2003 deed u spionagewerk voor de LTTE in Mannar. In juni 2008 verliet u Mulankavil omwille van de oorlog en trok u naar Vaddakachchi. Daar verbleef u zes maanden. In december 2008 trok u voor twee maanden naar Mugulare Mangel Palayem. In februari 2009 ging u naar Valipunam voor anderhalve maand. Hier zag u voor het laatst uw familie. Vervolgens trok u naar Valangermudem, waar u zich in april 2009 overgaf aan het leger. U werd naar Homanda gebracht en vervolgens naar Ananda Kumarasamy ontheemdenkamp in Chettikulam gestuurd. Na een tiental dagen werd u verdacht van banden te hebben met de LTTE en werd u naar een CID (Criminal Investigation Department)-kamp gestuurd. Daar werd u ondervraagd en gemarteld. Na negen maanden werd u terug naar het ontheemdenkamp gebracht. U verliet het kamp in april 2010. Daarna trok u naar Colombo en u verbleef daar twee maanden. In juni 2010 verliet u Sri Lanka, u trok naar Maleisië. U verbleef zes maanden in Maleisië. In december 2010 trok u naar een Afrikaans land. Na twee maanden, in februari 2011, werd u naar een ander land gebracht. Drie dagen later kwam u met de auto naar België. Op 8 februari 2011 vroeg u asiel aan in België. Ter staving van uw asielerlaas legt u de volgende documenten neer: uw identiteitskaart en een tracing brief van het Rode Kruis.

#### **B. Motivering**

Het CGVS (Commissariaat-generaal voor vluchtelingen en staatlozen) hecht geen geloof aan uw verklaring dat u omwille van banden met de LTTE (Liberation Tigers of Tamil Eelam) gezocht wordt in Sri Lanka. U verklaart dat u spionagewerk deed voor de LTTE. Het is merkwaardig dat u hierover niets vertelde tijdens het eerste gehoor uitgevoerd door DVZ (Dienst Vreemdelingenzaken) in opdracht van het CGVS (zie vragenlijst CGVS, p. 2). Bovendien zijn uw verklaringen hierover tegenstrijdig. Eerst verklaart u dat u spionagewerk deed voor de LTTE **in Mannar in 2003** (zie gehoorverslag CGVS, p. 7). Later wanneer opnieuw gevraagd wordt achter het spionagewerk antwoordt u dat u dit deed **in uw eigen dorp (Mulankavil) van 1999 tot februari 2002** (zie gehoorverslag CGVS, 11). Wanneer u gevraagd wordt of dit het laatste was wat u deed voor de LTTE antwoordt u bevestigend (zie gehoorverslag CGVS, p. 11). Dit is tegenstrijdig met een eerdere verklaring wanneer u spreekt over uw vluchtroute. U verklaart dat u na februari 2009 nog gedwongen werd om de LTTE te helpen (zie gehoorverslag CGVS, p. 2). Hierover vermeldt u later niets meer wanneer het gaat over uw activiteiten bij de LTTE. Enkele elementen uit uw relaas wijzen erop dat u niet gezocht wordt door de autoriteiten in Sri Lanka (omwille van banden met de LTTE). Ten eerste, verklaart u dat u het ontheemdenkamp verlaten hebt terwijl de 1 militairen erop stonden te kijken (zie gehoorverslag CGVS, p. 6). Iemand die verdacht wordt van banden met de LTTE zou men niet publiekelijk het kamp laten verlaten. Ten tweede, hebt u onderweg naar Colombo uw eigen identiteitskaart getoond bij het passeren van een controlepost (zie gehoorverslag CGVS, p. 9). Dit wijst er enerzijds op dat u niet gezocht werd door de autoriteiten en ondermijnt anderzijds uw vrees. Ten derde, verklaart u dat u met een vals paspoort reisde waarin alle gegevens die van u waren (zie gehoorverslag CGVS, p. 9). Ook dit toont aan dat de autoriteiten u niet zoeken en dat u geen vrees had om onder eigen gegevens te reizen. Deze drie punten wijzen erop dat u niet gezocht wordt in Sri Lanka en maken uw LTTE-profiel ongeloofwaardig. Uw relaas aangaande uw verblijf in het ontheemdenkamp Ananda Kumarasamy in Chettikulam is ongeloofwaardig. U verklaart dat u zich overgaf aan het leger in april 2009 (zie gehoorverslag CGVS, p. 2) en dat u ondergebracht werd in het ontheemdenkamp Ananda Kumarasamy en dat u daar verbleef tot april 2010 (zie gehoorverslag CGVS, p. 3). Dit komt neer op **één jaar**. Dit is tegenstrijdig met uw verklaring dat u slechts **negen maanden** in Chettikulam verbleef (zie gehoorverslag CGVS, p. 3). U kent geen enkel detail van het ontheemdenkamp. U weet niet of het kamp onder een andere naam bekend stond, terwijl de officiële naam van het kamp 'Menic Farm Zone 1' is (blauwe map, punt 3). U kan niet beschrijven waar het kamp gelegen was en u kan de kampen die ernaast gelegen waren niet opnoemen of beschrijven (zie gehoorverslag CGVS, p. 4-5). Het lukt u niet om een schets te tekenen om de ligging van het kamp aan te tonen (zie gehoorverslag CGVS, p. 5). Wanneer u gevraagd wordt met wie u de tent deelde in het kamp geeft u vier namen: Anben, Suthan, Saher en Esan (zie gehoorverslag CGVS, p. 5). Na de pauze wordt exact dezelfde vraag gesteld en u kan slechts twee namen opnieuw opsommen: Anben en Esan (zie gehoorverslag CGVS, p. 10). De andere namen weet u niet meer. Dit doet vermoeden dat u willekeurig namen opsomde en dat u nooit in Ananda Kumarasamy kamp gezeten hebt. Bovendien legt u geen enkel bewijs voor dat uw verblijf in het kamp aantoonbaar is. Uw verklaring dat u in een CID (Criminal Investigation Department)-kamp hebt gezeten is ook ongeloofwaardig. U verklaart dat u in mei 2009, na een tiental dagen in Ananda Kumarasamy kamp te hebben gezeten, werd meegenomen naar een CID-kamp (zie gehoorverslag CGVS, p. 4-5). U verklaart eerst dat u daar verbleef tot **september of oktober 2009** (zie gehoorverslag CGVS, p. 4). Later verklaart u dat u in **december 2009** vrijgelaten werd uit het CID-kamp (zie gehoorverslag CGVS, p. 10). Wat er ook van zij, u verklaart tot tweemaal toe dat u negen maanden in het CID-kamp verbleef (zie gehoorverslag CGVS, p. 5 en 10) en dit komt niet overeen met beide antwoorden die u geeft in verband met de datum van

uw vrijlating uit het CID-kamp. Negen maanden later dan mei 2009 is februari 2010. U verklaart dat u slechts anderhalve maand in Ananda Kumarasamy kamp te Chettikulam zat (zie gehoorverslag CGVS, p. 4). Dit klopt niet. Indien u negen maanden in het CID-kamp zat, dan zat u nog drie maanden in Chettikulam. Het is bovendien merkwaardig dat iemand die verdacht wordt van banden met de LTTE eerst wordt opgesloten in een CID-kamp en daarna teruggebracht wordt naar een gewoon ontheemdenkamp. Maar het is vooral merkwaardig dat u tijdens het gehoor bij CGVS verklaart dat u gemarteld en geslagen werd en door de CID ondervraagd werd, terwijl u tijdens uw eerste gehoor uitgevoerd door DVZ in opdracht van het CGVS letterlijk verklaart dat u tot nu toe nog nooit bedreigd bent geweest (zie vragenlijst CGVS, p. 3). Bijgevolg hecht het CGVS geen enkel geloof aan uw verklaring over uw detentie in een CID-kamp en aan uw verklaring over uw martelingen. De ongeloofwaardigheid van uw verblijf in een (detentie)kamp ondermijnt uw profiel, uw aanwezigheid tijdens de laatste burgeroorlog en uw recent verblijf in Sri Lanka. Nog enkele elementen uit uw relaas trekken uw recent verblijf in Sri Lanka in twijfel. Ten eerste, lijkt u weinig kennis te hebben over uw eigen dorp Mulankavil. U weet niet of uw dorp altijd onder controle heeft gestaan van de LTTE (zie gehoorverslag CGVS, p. 2). U weet ook niet vanaf wanneer uw dorp onder controle viel van de LTTE (zie gehoorverslag CGVS, p. 7). En bovendien weet u niets over het stemadvies van de LTTE bij de verkiezingen van 2004, toen u nog in uw eigen dorp woonde en u recent nog goede contacten had met de LTTE volgens uw verklaring (zie gehoorverslag CGVS, p. 8). Eén partij had goede banden met de LTTE, namelijk TNA (Tamil National Alliance). Zij steunden de LTTE en leunden van alle politieke partijen het dichtst aan bij de LTTE (blauwe map, punt 4). Het is bevreemdend dat iemand die banden had met de LTTE en in LTTE-gebied woonde niet weet met welke partij de LTTE goede banden heeft. Ten tweede, is uw verklaring over uw vluchtweg tijdens de burgeroorlog weinig geloofwaardig. U verklaart dat uw familie niet meer bij u was toen u in Vaddakachchi was (zie gehoorverslag CGVS, p. 3). Nochtans verklaart u eerst dat u uw familie voor het laatst zag in februari 2009 (zie gehoorverslag CGVS, p. 2), op het moment dat u naar Valupunam trok (zie gehoorverslag CGVS, p. 3). Dit is na dat u in Vaddakachchi was (zie gehoorverslag CGVS, p. 3). Pas wanneer daar op doorgevraagd wordt antwoordt u plots dat uw familie wel nog bij u was in Vaddakachchi (zie gehoorverslag CGVS, p. 3). Ten derde, hebt u weinig kennis over uw reisroute nadat u het kamp verliet en nadat u Sri Lanka verliet. U weet niet waar de reisagent u mee naar toe nam in Vavuniya nadat u het kamp verliet (zie gehoorverslag CGVS, p. 6). Het is merkwaardig dat uw oom u hielp bij uw ontsnapping maar dat u geen contactgegevens van hem hebt. U herhaalt meermaals tijdens het gehoor dat u uw familie kwijt speelde in Sri Lanka en dat u zich daarom eenzaam en slecht voelde. Het is bevreemdend dat u dan niet meteen de contactgegevens vraagt van het enige familielid waar u op dat moment van weet dat hij in leven is. U verklaart dat u in april 2010 naar Colombo trok en dan in juni 2010 Sri Lanka 2 verliet (zie gehoorverslag CGVS, p. 3). Dit is tegenstrijdig met de vragenlijst van DVZ. Daarin verklaart u dat u Sri Lanka in april 2010 verliet (zie vragenlijst DVZ, punt 35 reisroute). Bovendien hebt u weinig kennis over uw reisroute nadat u uit Maleisië kwam (zie gehoorverslag CGVS, p. 10). Dit alles ondermijnt uw recent verblijf in Sri Lanka en doet vermoeden dat u informatie achterhoudt over uw reisroute. De ongeloofwaardigheid van uw recent verblijf haalt ook de rest van uw verklaringen onderuit. U haalt onvoldoende elementen aan waaruit blijkt dat u Sri Lanka diende te verlaten uit een gegronde vrees voor vervolging zoals voorzien in de Vluchtelingenconventie en dat u bij een eventuele terugkeer naar Sri Lanka alsnog dergelijke vrees moet koesteren of een reëel risico op ernstige schade zou lopen, zoals bedoeld en beschreven in de definitie van Subsidiäre Bescherming. De UNHCR-guidelines (blauwe map, punt 1 en 2) stellen dat een persoon die banden had of heeft met de LTTE of daarvan verdacht wordt risico op vervolging kan lopen bij terugkeer. U slaagt er niet in het CGVS ervan te overtuigen dat u gezocht wordt in Sri Lanka omwille van banden met de LTTE. Overige documenten die u voorlegt zijn niet van die aard dat ze de beslissing op een positieve manier kunnen ombuigen. Uw identiteitskaart bewijst enkel uw identiteit, deze wordt niet in vraag gesteld. De brief van het Rode Kruis toont enkel aan dat u uw ouders gezocht hebt en die nog steeds niet gevonden hebt. **C. Conclusie** Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiäre bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

## 2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen oefent inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, met uitzondering van deze inzake EU-onderdanen, een bevoegdheid uit van volheid van rechtsmacht, die inhoudt dat hij het geschil in zijn geheel uitsluitend op basis van het rechtsplegingdossier en toelaatbare nieuwe gegevens aan een nieuw onderzoek onderwerpt en als administratieve rechter in laatste aanleg uitspraak doet over de grond van het geschil (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, Parl. St. Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, 95). Aldus treedt de Raad niet louter op als annulatierechter. Door de

devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund (RvS 30 oktober 2008, nr. 187.504).

2.2. Verzoeker voert de *"schending aan van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet; van de artikelen 2 en 3 van wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van administratieve bestuurshandelingen en van de algemene rechtsbeginselen en de beginselen van behoorlijk bestuur, meer bepaald het zorgvuldigheidsbeginsel en de motiveringsverplichting"* aan.

2.3. De bepalingen vervat in de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en artikel 62 van de vreemdelingenwet hebben tot doel de burger in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid ze heeft genomen, zodat kan worden beoordeeld of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. Uit het verzoekschrift blijkt ontegensprekelijk dat verzoeker kritiek uitbrengt op de inhoud van de motivering zodat hij een beweerde schending van deze motiveringsplicht niet dienstig kan invoeren. Aangezien verzoeker de beoordeling van de aangehaalde feiten door de commissaris-generaal betwist en meent dat deze fout beoordeeld werden, voert verzoeker de schending aan van de materiële motiveringsplicht, zodat het middel vanuit dit oogpunt wordt onderzocht.

2.4. Omtrent de aangevoerde schending van het zorgvuldigheidsbeginsel moet worden vastgesteld dat dit beginsel de commissaris-generaal oplegt zijn beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en deze te steunen op een correcte feitenvinding (RvS 2 februari 2007, nr. 167.411; RvS 14 februari 2006, nr. 154.954). De commissaris-generaal heeft zich voor het nemen van de bestreden beslissing gesteund op alle gegevens van het administratieve dossier, op algemeen bekende gegevens over het voorgehouden land van herkomst van verzoeker en op alle dienstige stukken. Uit het administratieve dossier blijkt verder dat verzoeker werd gehoord en tijdens het interview de mogelijkheid kreeg de asielmotieven uiteen te zetten, zijn argumenten kracht bij te zetten, nieuwe en/of aanvullende stukken kon neerleggen en zich kon laten bijstaan door een advocaat of door een andere persoon van zijn keuze, dit alles in aanwezigheid van een tolk. Verzoeker kreeg bovendien de kans om in zijn vragenlijst ook nog zelf alle belangrijke feiten en toelichtingen te geven. Dat de commissaris-generaal niet zorgvuldig is tewerk gegaan kan derhalve niet worden weerhouden.

### 3. Nopens de status van vluchteling en de subsidiaire beschermingsstatus

3.1. De bewijslast berust in beginsel bij de kandidaat-vluchteling die in de mate van het mogelijke elementen dient aan te brengen ter staving van zijn relaas en bij het ontbreken van dergelijke elementen, hiervoor een aannemelijke verklaring dient te geven (UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, §§ 195 en 196). De verklaringen van de kandidaat-vluchteling kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De verklaringen moeten plausibel zijn en niet in strijd met algemeen bekende feiten.

3.2. De Raad moet zijn oordeel steunen op de feiten en middelen aangevoerd door de verzoekende partij. Het is niet de taak van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen (RvS 26 oktober 2004, nr. 136.692). Verzoeker kan zich niet beperken tot het stellen dat de commissaris-generaal geen onderzoek heeft verricht naar verzoekers vermeende banden met het LTTE zonder daarbij niet het minst toe te lichten waarom dan wel aan zijn voorgehouden LTTE profiel enig geloof zou gehecht moeten worden. Verwerende partij stelt daarbij terecht dat de commissaris-generaal zijn beslissing neemt op grond van de feitelijke elementen zoals die hem werden aangereikt door de asielzoeker.

3.3. *In casu* kan worden vastgesteld dat verzoekers toelichtingen over zijn reis onder zijn eigen naam en identiteitsgegevens niet verzoekenbaar zijn met zijn beweerde vrees voor vervolging en/of een reëel risico op ernstige schade vanwege de Sri Lankaanse autoriteiten.

3.4. Voorts kan slechts blijken dat verzoekers bekendheid met de dagelijkse situatie onder het bestuur van de LTTE en zijn recente kennis over zijn eigen dorp en de verkiezingen van 2004, geheel ontoereikend is en dit niettegenstaande zijn beweerde goede contacten met de LTTE. Verzoeker licht niet toe waarom hij niet afwist van het stemadvies bij LTTE-verkiezingen of de verwante politieke partij niet kent. Verzoeker wist evenmin wanneer zijn dorp onder LTTE-controle gezet werd. Waar verzoeker meent dat "wel degelijk" uit het CGVS-verhoor blijkt dat hij voor de LTTE heeft gewerkt, laat hij na aan te geven uit welke elementen dit dan wel dient te blijken.

3.5. Verzoeker geeft anderzijds toe dat hij tijdens zijn eerste gehoor niet heeft aangegeven dat hij spionagewerk voor de LTTE heeft verricht. Hij wijt dit aan het psychologisch trauma dat *“verzoeker heeft opgelopen als gevolg van de door hem ondergane martelingen in zijn land”*. Echter kan er niet aangenomen worden dat verzoeker essentiële elementen in zijn asielrelaas vergeet te melden tijdens het interview op de Dienst Vreemdelingenzaken indien hij deze activiteiten die zijn leven beheersten en ook de opsluitingen werkelijk zou hebben beleefd. Immers verzoeker maakt niet aannemelijk dat zijn trauma's hem wel op de Dienst Vreemdelingenzaken maar niet op het CGVS belet hebben zijn eigen ervaringen te vertellen. Bovendien schiet het verzoekschrift op dit punt geheel tekort nu verzoeker enkel bij loutere summieri beweringen en ontkenningen blijft die hij niet in het minst tracht te staven aan de hand van objectieve elementen of nadere toelichtingen. Aldus kan slechts vastgesteld worden dat verzoeker niet aantoonbaar te hebben verbleven in LTTE gebied, noch dat hij het ontheemdenkamp Ananda Kumarasamy kent, noch personen kan noemen die hij er zou ontmoet hebben, noch het CID kamp te Chettikulam correct kan plaatsen binnen de toenmalige acties van het Sri Lankaanse leger of hoe hij van een CID kamp wel naar een gewoon ontheemdenkamp terug kon. Er zijn dan ook geen redenen om aan te nemen dat verzoeker geconfronteerd werd met de LTTE of de oorlog in Sri Lanka. Dat verzoeker hierdoor trauma's opliep kan dan ook geenszins overtuigen.

3.6. Hoe dan ook verweerder stelt terecht dat elke asielzoeker onder een zekere spanning staat wegens de ervaringen die hij heeft meegemaakt, doch er desalniettemin van hem kan worden verwacht dat hij zijn relaas op een correcte, coherente en zo gedetailleerd mogelijke manier uiteenzet ten aanzien van de asielinstanties van het land dat hij om bescherming vraagt (RvV 22 juni 2009, nr. 28.960; RvV 7 september 2010, nr. 47 890; RvV 30 november 2010, nr. 52 286).

3.7. Er kan slecht worden vastgesteld dat het verzoekschrift geen enkele afdoende poging onderneemt om de overige concrete en overtuigende motieven van de bestreden beslissing te weerleggen, waardoor deze onverminderd overeind blijven staan.

3.8. In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van de verzoekende partij geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A(2) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, in aanmerking worden genomen.

3.9. Verzoeker heeft niet aannemelijk gemaakt dat hij voldoet aan de criteria van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet. Verzoeker beroept zich voor de toekenning van de subsidiaire bescherming op dezelfde elementen als voor de vluchtelingenstatus. Noch uit verzoekers verklaringen noch uit de andere elementen van het dossier blijkt dat hij voldoet aan de criteria van artikel 48/4 van de wet van 15 december 1980 met betrekking tot de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus, zoals ingevoegd bij artikel 26 van de wet van 15 september 2006, gepubliceerd in het Belgisch Staatsblad van 6 oktober 2006.

4. De aangehaalde middelen zijn ongegrond.

5. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verzoekende partij.

**OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:**

**Artikel 1**

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

**Artikel 2**

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

**Artikel 3**

De kosten van het beroep, begroot op 175 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zevenentwintig januari tweeduizend en twaalf door:

|                     |                                                 |
|---------------------|-------------------------------------------------|
| mevr. K. DECLERCK,  | wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken, |
| mevr. K. VERHEYDEN, | griffier.                                       |

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

K. DECLERCK